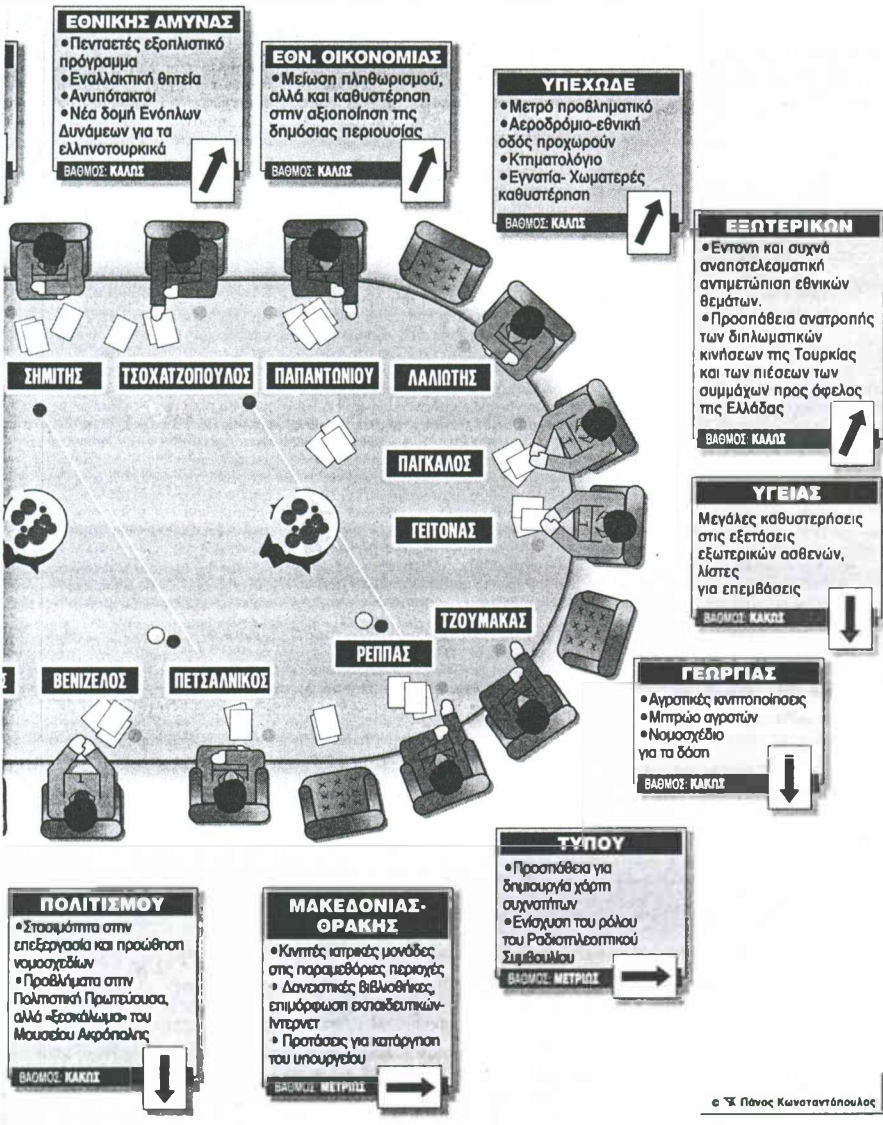

Ποιτιμούν το έργο κατά υπουργείο της κυβέρνησης

Του ΝΙΚΟΥ ΚΙΑΟΥ

«Όλα του πάνε δεξιά», ακούγεται συνήθως για τον Κ. Σημίτη. Ουδείς, πάντως, μπορεί να αμφισβητήσει σήμερα, ένα χρόνο μετά τις εκλογές της 22ας Σεπτεμβρίου 1996, ότι ο πρωθυπουργός αισθάνεται εδραιωμένος στην ηγεσία της κυβέρνησης και του κόμματός του, εικόνα την οποία δύσκολα μπορούσαν να δεχθούν οι αντίπαλοί του πριν από ένα χρόνο και κυρίως τον Ιανουάριο του '96, όταν διαδεχόταν ως πρωθυπουργός τον Α. Παπανδρέου.

Η εικόνα αυτή του πρωθυπουργού δεσπόζει στα πεπραγμένα του χρόνου που πέρασε. Τον απολογισμό του κυβερνητικού έργου ενός χρόνου επιχειρεί το αφιέρωμα της «Ε». Αναλυτικό, ίσως εξαντλητικό, αλλά απαραίτητο το αφήρημα, κατά τους τομείς του κυβερνητικού έργου και ακόμη πώς βλέπουν το έργο από τα κόμματα και πώς παρουσιάζονται αυτά. Αλλά λέγαμε για την εικόνα της κυβέρνησης. Δεν ήταν και δεν είναι ανέφελη από προβλήματα αυτή η εικόνα. Στριμώχθηκε η κυβέρνηση, ξεπέρασε δυσκολες καταστάσεις και στέκεται κανονικά στα πόδια της, σαφώς αν το έργο της δεν μπορεί κανείς να το δει τουλάχιστον ευδαιμόνως.

Εδραιωμένος σε κυβέρνηση και κόμμα

Συγκρούσεις μεταξύ υπουργών και προβλήματα στις σχέσεις τους, οργανωμένη αντιπολιτευτική παρουσία συμπολιτευόμενων βουλευτών, εσωκομματικά μαχαιρώματα, παραιτήσεις δυο υπουργών, δείχνουν τα νέφη. Κι όμως, οι αποστάσεις στο υπουργικό συμβούλιο είναι ομόρφως...

Ταρακουνήθηκε η κυβέρνηση το χρόνο που πέρασε, καθώς αντιμετώπισε τις κινητοποιήσεις αγροτών και καθηγητών. Το ξεπέρασε. Μόνιμος βραχνάς στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ, τα εθνικά θέματα και υπό αμφισβήτηση η πολιτική της κυβέρνησης σ' αυτά.

Στους επί μέρους τομείς της κυβερνητικής δραστηριότητας μπορεί να διακρίνει κανείς:

- Λιτότητα και υποσέχεις συνεχίζονται στον οικονομικό τομέα, πέφτει ο πληθωρισμός, αλλά υστερούν τα έσοδα.
- Ανεβαίνει η ανεργία, εισάγεται ο κοινωνικός διάλογος και νέος όρος εμφανίζεται: υπασχολήσιμος.
- Υπερέσπλιση στην Αρμυρα προγραμματίζεται πάλι και η πορεία στην εξωτερική πολιτική μοιάζει με χρονικό προαναγγελλισμών κινήσεων.
- Τα προγράμματα στα έργα και στις προτεραιότητες συνεχίζονται, αλλά και οι καθυστερήσεις συνεχίζονται και διοικηθάνουν στο χρόνο έργα και συμφωνίες, παρά τις όποιες ωριμάνσεις.
- Προβλήματα στο σχέδιο «Καποδίστριας» και στο πρόγραμμα «Κλεισθένης».
- Υγεία - Παιδιά και Παιδεία εξακολουθούν να μένουν μετεξταστέοι τομείς, καθώς δει δη χρομάτων.
- Ζοριμένη δείχνει η αντιπολίτευση. Η Ν.Δ. συνεχίζει να κάβεται στις ίδιες θέσεις στη Βουλή, αλλάε αρχηγό και ψάχνεται.
- Το ΚΚΕ δεν έχει διλήμματα: Το ΠΑΣΟΚ υπηρετεί αταλάντευτα τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας.
- Ο Συνασπισμός καταλογίζει ατομία και συντηρητικότητα στην κυβέρνηση.
- Το ΔΗΚΚΙ μπήκε αμέσως στη Βουλή, στηρίζεται στον αρχηγό αλλά πώς πορεύεται;
- Η ΠΟΛΑΝ εκτός Βουλής και με ερωτήματα για το μέλλον της.

Ενας χρόνος από τις περσινές, πάλι νικηφόρες εκλογές και 23 χρόνια από την ίδρυσή του, το ΠΑΣΟΚ επανιδρύεται, λέει ο αρχηγός του. Και εκτοιμάζεται για τη νέα δοκιμασία στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές σε ένα χρόνο, ενώ θα ακολουθήσουν σε δύο χρόνια οι ευρωεκλογές. Και η πορεία προς την Ενωμένη Ευρώπη συνεχίζεται.

Σημίτη για την επόμενη τριετία

παρηγορήσει κανείς εκ των υστέρων, προκαλεί εύλογες απορίες, αν υπολογίσει ότι η κυβέρνηση δεν είχε ισχυρή αντιπολίτευση, δεδομένων των προβλημάτων στη Ν.Δ.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα για τον Κ. Σημίτη ήταν εντός του ΠΑΣΟΚ και συχνά εντός του λεγόμενου «σημιτικού στρατοπέδου». Ο απόηχος του συνεδρίου δεν έβρισε στις 22 Σεπτεμβρίου του '96. Ακόμη και η εκλογική νίκη αντιμετώπιστη από ορισμένα στελέχη της εσω-

κομματικής αντιπολίτευσης με... περίσφιψη, επειδή διαπίστωναν ότι συντηρητικοί ψηφοφόροι είχαν στραφεί προς το κόμμα τους. Μάλιστα, ένας «σημιτικός» υφυπουργός είχε τότε πει ειρωνικά ότι κάποιοι σπίντροφοί του τούς καλούσαν να... απολογηθούν για την εκλογική νίκη.

Για πρώτη, ίσως, φορά στο μεταπολιτευτικό πολιτικό κύκλο αναδείχθηκε σε τέτοια έκταση και με τόση ένταση η εσωκομματική αντιπολί-

τευση σ' ένα κόμμα. Αυτή η αντιπολίτευση, μάλλον, με τον καιρό άρχισε να χάνει τα αρχικά χαρακτηριστικά της και να γίνεται «άτακτη». Με την εξέλιξη έννοια: Τα πλέον προβεβλημένα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, που είχαν πολεμήσει την υποψηφιότητά του στο συνέδριο, έγιναν υπουργοί και αναγκαστικά ήταν προσεκτικοί. Ο «συναρχηγός» Ακης Τσοχατζόπουλος, αφού ξεπέρασε τις προσωπικές πιεσές, τήρησε μια απολύτως «νομιμόφρονα» στάση, σε τέτοιο βαθμό

που οι «σημιτικοί» να κάνουν λόγο για «ρεαλιστικά υπευθυνότητα του Ακη», οι δε τώως «τσοχατζόπουλικοί» για «Ακη που δεν αναγνωρίζουν». Ακόρη και οι «εξάσειες» του Γερ. Αρσένη (στα εθνικά ή την οικονομική πολιτική) ήταν περιορισμένες.

Στο κλίμα αυτό, δηλαδή την ώρα που οι «στρατιγιοί» έδειχναν είτε κοιρασμένοι είτε α-

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

© Ξ. Πάνος Κωνσταντινίδης